

[Björnson, Björnszjerner].

Norsk Fædrelandsang.

(Mel. af N. Nordraak.)

Ja vi elsker dette Landet,
som det stiger frem
furet, vejrbitet over Vandet
med de tusind Hjem,
elsker, elsker det og tænker
paa vor Far og Mor
og den Saganat, som sænker
Drømme paa vor Bord.

Dette Land har Harald bærget
med sin Kjemperad,
dette Land har Haakon værget,
medens Djvind kvad;
paa det Land har Olaf malet
Korsjet med sit Blod,
fra dets Høje Sverre talet
Roma midt imod.

Bønder sine Dyr brynte,
hvor en Hær drog frem;
Tordensfjeld langs Kysten lunte,
saa den lystes hjem.
Kvinder selv stod op og strede
som de vare Kvæend,
Andre kunde bare græde,
men det kom igjen!

Haarde Tider har vi døjet,
blev tilhøst forstødt;

V box 27: 793

men i værste Nød blaasjet
Frihed blev os født.
Det gav Faderkraft at bære
Hungersnød og Krig,
det gav Døden selv sin Ere —
og det gav Fortlig!

Fienden sit Vaaben kasted,
op Bistret foer,
vi med Andren mod ham hastet;
thi han var vor Bror.
Drevne frem paa stand af Stammen
gik vi søderpaa;
nu vi staa tre Brødre sammen
og skal saadan staa!

Norske Mand i Huus og Hytte,
tak din store Gud!
Landet vilde han beskytte,
skjønt det mørkt saa ud.
Alt hvad Fædrene har kæmpet,
Mødrene har grædt,
har den Herre stille lempet,
saa vi vandt vor Ret!

Ja, vi elsker dette Landet,
som det stiger frem
furet, vejrbit over Vandet
med de tusind Hjem.
Og som Fædres Kamp har hævet
det af Nød til Sejr,
og saa vi, naar det blir krævet,
for dets Fred slaar Lejr!

Sæter Sang.

(Mel. Besle Gutten fra Litledal'n ic.)

Hurra min Zente her kommer jeg
:: Luk mig ind du! ::
Nu har jeg sprunget den ganste Bei
:: Som en Vind du; ::
Jeg fryser saa paa min Næsetip,
Paa Fødderne og min Øreslip,
:: Og min Kind du. ::

Ja Sigrid, dersom du slap mig ind
:: Var du snild du! ::
Jeg skulde gi'e dig en Strikkespind
:: Som var gjild du! ::
En Ring hvis Mage du aldrig saa
Og hundred' Kys skal du gjerne saa
:: Hvis du vil du. ::

Du maa ei tro at som Nar i Kvel
:: Jeg vil fare! ::
Jeg vil ei sove i Mark og Fjeld
:: Som en Hare! ::
Jeg vil ei gaa her paa Nattevagt,
Nei jeg vil ind om det skal ske med Magt;
:: Kan du svare. ::

Og jeg vil hvile mig ved din Barm,
:: Det vil jeg du! ::
Og jeg vil sove udi din Arm,
:: Det vil jeg du! ::

Dg jeg er galen og jeg er vred
Dg jeg vil rive hele Sætra ned,
∴ Det vil jeg du. ∴

Stig, huster du dengang, da ved min Side
Du sank i Blod blandt dine Brødres Lig?
Du vidste nok paa mig du kunde lide,
Skjønt rundt omkring løb Fiendens Seiersstrig.

2. Med Omhy du forbandt min dybe Bunde,
Du hented' Vand til mig, min Kataplan!
Af dig beskyttet trygt jeg kunde blunde,
Tror du, min Søn, at slikt jeg glemme kan.

3. Du vaaged' tidt for mig, naar træt jeg slumred',
Du var en Dreng og jeg en kraftig Mand;
Du gav mig tidt dit Brød og selv du hungred',
Ei hvad min Dreng jeg hungred med Forstand.

4. O, bliv hos mig! for mig du maatte stride,
Du var som Tambour stedse jo foran;
Fra nu af vil jeg stride ved din Side,
Saa bliv hos mig min lille Kataplan!